

Ця вчорашня сумна новина була для усіх нас, мов грім з ясного неба. Клятий коронавірус! Забрав у дітей доброго батька, в онуків - щедрого дідуся, а в його численних товаришів і друзів Учителя, Порадника, Сердечну людину.

Георгій Павлович Сербін нещодавно відзначив своє 90-річчя з дня народження. До цієї дати випустив чергову книгу - "Журналістські бувальщини". А взагалі з-під його пера вийшло 25 художніх, прозових і поетичних, краєзнавчих і публіцистичних книг і збірок.

Народився він у селі Сахновщина на Харківщині. З 1944 року жив на Рівненщині. Закінчив Київський університет імені Тараса Шевченка, факультет журналістики. Після закінчення вузу понад 50 років працював у нашому краї журналістом у різних друкованих виданнях. У 70-80 роках минулого століття очолював обласні газети "Зміна" та "Червоний прапор", а в 90-х - науково-педагогічний журнал "Нова педагогічна думка". З 1956 року понад двадцятиріччя очолював Рівненське літературне об'єднання, а 1979 до 1992 року - обласну організацію Національної Спілки журналістів України. Георгій Павлович - заслужений журналіст України. Нагороджений Почесною грамотою президії Верховної Ради України, Золотою медаллю Української журналістики, іншими державними нагородами. Був довічним творчим стипендіатом Президента України.

Ім'я Георгія Сербіна давно вписано золотими літерами на літературній мапі України. Адже надрукувати стільки прозових, поетичних, краєзнавчих книг, створити сотні нарисів, публіцистичних статей, як це зробив він за своє 65-річне творче життя, не кожному посміхається доля. До речі, на його поетичні слова написано багато пісень відомими композиторами України, які й до сьогодні живуть у нетлінній пам'яті краян. Георгія Павловича Сербіна не стало... Та він назавжди залишиться в пам'яті численних шанувальників його непересічного таланту. Бо мав у серці те, що не вмирає...